

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 298/2026-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov [REDACTED], [REDACTED], a [REDACTED], [REDACTED], zastúpených Hriadel-Heger & Partners s.r.o., Železničiarska 3191/18, Bratislava, proti rozsudku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Svk/23/2025 z 18. decembra 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 13. apríla 2026 domáhajú vyslovenia porušenia základných práv vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NSS“).

2. Stavebný úrad vo februári 2019 rozhodnutím povolil užívanie rodinného domu sťažovateľov. Za dostatočnú na prístup považoval existujúcu komunikáciu. Proti tomuto rozhodnutiu podal v januári 2022 prokurátor protest pre nesplnenie podmienky stavebného povolenia, keďže v spise nebolo stanovisko cestného správneho orgánu, na ktoré sa odvolal stavebný úrad. Protestu prokurátora úrady nevyhoveli, no správny súd rozsudkom z októbra 2024 vyhovel správnej žalobe prokurátora a rozhodnutie z februára 2019 zrušil, keďže v spise nebolo stanovisko cestného správneho orgánu, na ktoré sa stavebný úrad odvolal v kolaudačnom rozhodnutí, pričom nevysvetlil, na základe čoho považoval existujúcu komunikáciu za postačujúcu a bezpečnú. Proti rozsudku správneho súdu podal stavebný úrad kasačnú sťažnosť, ktorá bola ústavnou sťažnosťou namietaným rozsudkom NSS zamietnutá.

3. Sťažovatelia uvádzajú, že aj oni podali proti rozsudku správneho súdu kasačnú sťažnosť, v ktorej namietali rovnaké otázky ako stavebný úrad. Konkrétne, že rozsudok správneho súdu je v rozpore s ich právnou istotou a ochranou nadobudnutých práv. Podľa sťažovateľov sa však NSS s touto argumentáciou vyrovnal tak, že neidentifikoval okolnosti, ktoré by prevažovali nad

ochranou pred nezákonným stavom z právoplatného rozhodnutia, keďže treba prihliadať i na možný zásah do práv tretích osôb. Poukazujú na argumentáciu NSS, podľa ktorej od stavebného povolenia vedeli, že treba vybudovať novú komunikáciu. Zdôrazňujú, že NSS súčasne uviedol, že netvrdí, že skutočne došlo k zásahu do práv tretích osôb.

4. Podľa sťažovateľov k porušeniu ich ústavných práv došlo tým, že NSS ich právnu istotu a dobromyseľné nadobudnutie práv primerane nezvážil, a tieto okolnosti prelomil všeobecným poukazom na nezákonnosť rozhodnutia, možný zásah do práv tretích osôb a na ich vedomosť o podmienke stavebného povolenia. Podľa sťažovateľov rozsudok NSS neobstojí v teste spravodlivej rovnováhy medzi verejným záujmom na zákonnosti a ich právom pokojne užívať majetok. V súvislosti s porušením princípu právneho štátu zdôrazňujú, že proti kolaudácii nikto nevzniesol námietky a krátko pred uplynutím trojročnej lehoty prokurátor podal protest, ktorý nesmeroval k ich rodinnému domu. Podľa sťažovateľov NSS nesprávne za dostatočný dôvod na zrušenie kolaudačného rozhodnutia považoval absenciu stanoviska v spise a nedostatok odôvodnenia kolaudačného rozhodnutia. Pritom k zrušeniu takéhoto rozhodnutia by nemali postačovať len formálne nedostatky, ktoré nepreukazujú materiálnu nezákonnosť.

II.

5. Proti rozsudku správneho súdu podal kasačnú sťažnosť nielen v správnom súdnom konaní žalovaný stavebný úrad (mesto), ale aj sťažovatelia, ktorí ústavnou sťažnosťou namietajú porušenie svojich ústavných práv nie rozhodnutím NSS o ich kasačnej sťažnosti, ale rozhodnutím NSS o kasačnej sťažnosti žalovaného stavebného úradu. Ich ústavná sťažnosť je tak podaná zjavne neoprávnenými osobami, a preto bola podľa § 56 ods. 2 písm. e) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietnutá.

6. Je tomu tak preto, že nielen stavebný úrad, ale aj sťažovatelia mali právo podať kasačnú sťažnosť proti rozsudku správneho súdu. Z argumentácie sťažovateľov je zrejmé, že sťažovatelia toto svoje právo využili. Ak by tomu tak nebolo, tak by ich ústavná sťažnosť proti zrušeniu kolaudačného rozhodnutia správnym súdom nebola prípustná. Ak však toto právo využili popri žalovanom stavebnom úrade, nemožno dospieť k záveru, že by boli oprávnenými osobami vo vzťahu k rozhodnutiu NSS o kasačnej sťažnosti stavebného úradu. O námietkach sťažovateľov, ktoré sa prekrývajú s námietkami žalovaného stavebného úradu, musí NSS rozhodnúť a sťažovateľom v prípade ich neúspechu nebude nič brániť v tom, aby podali ústavnú sťažnosť proti rozhodnutiu NSS o ich kasačnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. mája 2026

Robert Šorl
predseda senátu